

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21811/2024
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., Град Пирот, чији је пуномоћник Данијел Костић, адвокат из ..., против туженог Града Пирот, кога заступа Градски правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 190/24 од 05.07.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 190/24 од 05.07.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 190/24 од 05.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 900/23 од 27.02.2024. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и за претрпљени страх исплати износе од по 25.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 27.02.2024. године до исплате и обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 118.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 190/24 од 05.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиле да јој се досуде трошкови жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за посебну ревизију, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, а нема ни неуједначене судска пракса у погледу права на накнаду штете од стране јединице локалне самоуправе ако је штета узрокована уједом паса луталице. У конкретном случају нижестепени судови су правноснажну одлуку о одбијању тужбеног захтева донели применом процесних правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП сматрајући да тужиља није доказа ујед од стране пса луталице, а наводима ревизије се оспорава оцена доказа и правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије.

Имајући у виду да се ради о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 09.04.2021. године. Вредност предмета спора је 50.000,00 динара. Поступак је вођен по правилима парнице о спору мале вредности.

Како је побитом другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према цитираној одредби члана 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиље није дозвољена.

Из тих разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**